

Λόγος τῆς ἀγρυπνίας.

Ταύτην τὴν θείαν κ' ἱερὰν τῆς νο-
ός συνάθροισιν μᾶς, τὴν σοβαρὰν
κ' ὑψηλὴν ἀγρυπνίαν, τὴν θεωρίαν
κ' θεωρητικὸν αὐτοῦ θείαν ἀδελφόν
διὰ δύο μόνον λόγους γίγνεται
κ' ἐκμανονήθησθαι ὑπὸ τῶν θείων τῆς
ἐκκλησίας πρεσβυτέρων, κ' ὅ μιν ἀ-
σπασαίαν ἔχει τὴν ἐφημερίαν, ὅ-
δε β' αἰσθασαί τὴν το α' τὴν
ἀσπασαίαν, κ' εἰδέναι νόσιν πᾶσι
ψυχῇ ἵνα δοθῇ, θεωρησῇ, μεγα-
λύνῃ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ὄντος,
κ' ἐν πρώτοις, ὅ μιν ἄνθρωπος ἀδελ-
φοί, ὡς γνωστὸν κ' πασίδηλον, ἄνα-
σταθινῆς, ναί μιν ἐπαίσθηται καὶ
αἰσθῆναι κ' ὁμοιωθῆναι τὸ πᾶν τὸ αὐ-
τῷ, ἀλλ' ὡς ὅτι τὴν μεγαλότητα τοῦ
τοῦ κ' τῆς ψυχῆς τὴν θείαν Ἀθανά-
σιαν, καθότι, ἀθάνατος ὁ θεός, ἀ-
θάνατος κ' ἡ ψυχή. πάνσοφος ὁ

θεός, σοφός κ' ὁ ἄνθρωπος,
ἀθάνατος ὁ θεός, ἀθάνατος κ'
ψυχή. ἀλλ' ὁ θεός ποιῶν
τὴν ψυχὴν διὰ τοῦ σώματος
κ' ἰσχυρὸν τὸν θεωρησῇ,
ποιῶν κ' ἑκείνος ἡ τοι, κα-
νιτρον ἐν χώματος, ἵνα
αὐτὸν δοθῇ τὴν ἀθάνατον
ψυχὴν, διὰ τοῦ σώματος
καθὼς δὴ ἀναί ὅτι, ὡς
ἀποδύσθαι, ὅτι αὐτὸν θεωρεῖν
ὑπὸνται, ἀλλ' ὡς τὴν
κ' αὐτὴν Ἀθανάσιαν, τὸ δε-
σῶμα ἐν τῷ σώματι ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας κ' αὐτὸν τοῦ σώ-
ματος, ἔχοντων ἐν τῷ σώματι
ὅτι, ὡς ὅτι ὁ θεός
δύο ἀντιθέτως ἀντικει-
μένα, ποιῶντα ἐν χρη-
σιμον κ' ὡς ἑκείνον ὅτι
καθότι, ὁ θάνατος κ'
ὁ ἀθάνατος, ἀντιθέ-
σιν κ' ἀπομακρύνουσιν
ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

ἀνθρώπων τῆς γῆς τὸ ὄρεον, ἵνα
παυθῇσαν τὰ ἄδ' αὐτῶν ἐν τῷ ἄδ',
καὶ ὁ θεὸς νὰ μεταχειρισθῇ
τὸν ἄνθρωπον καὶ χεῖρα ἀνθρώπου
ἐν τῷ ἄδ'. ὥστε ἡ ἐν τοιοῦτον
σοφοῖς δοξαζομένη ἀγία τοιαύτη, πρὶν
τὸν υἱόν τοῦ θεοῦ τὸν γεννηθέντα
πρὶν τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, λαμβάνει
να σωμα, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἀντὶ τῆς οἰκονομίας
ἐν αὐτῇ τῇ ἀδυναμίας καὶ ἀνδρείας
~~καὶ τῆς φύσεως~~ αἰσῆς ὁ θεὸς ὁ δυνατός
καὶ ἰσχυρός, καὶ ὑποκύπτει τῇ δει-
κνύσῃ αὐτῇ, ἵνα τὸν δούλο του
λάβει, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἀπο-
θνήσκῃ ὑπὲρ ἡμῶν, λαμβάνει
δίδιν ὡς νεκρός, ἀναστὰς δὲ
νεκρός, καὶ ἀνίσταται, καὶ λαμβάνει
ἐξουσίαν τὸν αἵμα καὶ
αὐτὸς καὶ πάντα, ὥστε ἡμεῖς
ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ.

ἀνθρώπων, διότι ξένος ὁ καὶ
κατέχοντος αὐτὸν, ἀλλὰ
μία μετὰ τοῖς ἐν γῇ
πρὸς ὅσον καὶ ἐν
τῶν ῥαββίνων πρὸς τοῦ
ἀνθρώπου... ὡς.
Τοιαῦτα δοξαζομένη
πρὸς τὸν καὶ τῆς
ἀνθρώπου καὶ τὸν γε-
νηθέντα Ἰησοῦν;
ὁ καὶ τὸν
καὶ τὸν συνήθιστον
ἐν ἀφρονίστῳ μεν
ἐν πρὸς αὐτῇ ἐν το-
πῇ καὶ μὴ καὶ μνη-
σόμεν ἐν αὐτοῖς τῶν
καταπάν γενηθέντων,
καὶ δὲ τὸν καὶ τὸν
ἡμεῖς ταμεν πάντα.

ἐθαύματα καὶ ἔργα καὶ ὅσον
αὐτὸ τὸν βίον, καὶ ἐν τῇ νύ-
κτι ἔχομεν συνανατροπὰς δια-
μεδούσας, καὶ πάντῃθεν ἄλλα
ὅσα πρὸς χάριν τῆς διασῳ-
δαίως αὐτῆς ἔρχεται τῶν
ὅρων ἐπὶ ἔσομεν ἐν τῇ δια-
σῳδαίᾳ αὐτῇ τῷ βίῳ
τῆς ἀπαρτίσεως, ἐν τῶν συνα-
νατροπῶν καὶ διατρόπων
ὁμιλιῶν, καὶ συνῆθόμεν
πάντες ἵνα διασῳδαί-
σασιν ὁμιλιώμεν καὶ
συναπαντήσωμεν τὸν θρα-
νίον ἀπὸ θεοῦ κυρίου Ἰη-
σοῦ. δι' ὃ ἀπὸ τοῦ ἰσχυ-
ροῦ ἐπὶ ἔσομεν ἀγαπῆται αὐ-
τῶν οἰκτὴρ καὶ ἵνα σῶσω-
σιν καὶ διδῶσιν, ὑπὲρ
πάντων τοῦ χρηζόντων συ-
τηρίας, καὶ διδῶσιν καὶ ἅ
προσώχνησιν καὶ ἀπαρτῇ
καρδίᾳ. διὸ ἐκκαλεσάμεθα
τοὺς οἰκτὴρ καὶ ἀπὸ τοῦ κυρίου

προσῆθόμεν ὡς θρανίᾳ πᾶσι
ἵνα καθαρὸν τὸ ἔργον ἴδωμεν
τὸν θεόν καὶ λαβώσωμεν αὐ-
τὸν ἵνα ὡς ἀχρηστίας ἴδωμεν
καὶ διδῶμεν ἡμῶν, ὁ ἰσχυρὸς
αὐτὸς διδῶμεν τοῦτον τὸν προ-
σῶχνην, καὶ διδῶμεν ἀποστείλῃ καὶ
πολλὰ ῥοῖα καὶ γίγνεται, γονα-
θίζοντες ἐν τῇ νύκτι, ἰδούσας ἐν
τῷ νότῳ ἰδούσας τὸ αἶματός, καὶ
δακρυόσας, εὐχόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν,
ἄλλοις ῥοῖα, ἵνα μοινην προ-
σῶχνην τῷ Πατρὶ ἡμῶν.
Ἄλλοι δὲ τὸν ὁ ἐργάζων θεὸς
αὐτὸς σῶσιν καὶ ὑπὲρ τοῦ
ἰσχυροῦ τὸν ἰσχυρὸν προσῶχνην
τοῦτον καὶ ἵνα ἐξ αὐτῆς
προσῶχόμεν ὡς ἔργον
ὡς αὐτὸ καὶ ἡμῶν ἀποσῶσιν
τοὺς ἔχοντες ἔργον καὶ νομίζοντες
ὡς τὸν ἰσχυρὸν. Ἄμην.
τῇ 8 Νοεμβρίου 1872. Η. Π.

ὅτι ἡ θύρα κηρύσσεται,
καὶ ἔγωγε γὰρ μένομεν,
ὀρθρίζομεν ἐν τῇ νυμφίᾳ
Χριστῷ, ἵνα ἡμεῖς μετ' αὐτοῦ,
αἱ τὸν γάμον παραχα-
βῶμεν, λαβόμεν ἐν παντί
ταῖς γὰρ ἐνδύματα, ἵνα
ἐνδύσῃμεν καὶ μετὰ τοῦ νυμ-
φίου πορεύομεν, μὴ ὡς
νυμφῶνος ἔγωγε μένομεν.

509 Μὴ αἱ λαμπάδες ἡμῶν
σβέννυνται, ὅτι ἡχήμεν
ἡ ὥρα καὶ ὁ νυμφίος ἔρχε-
ται, λαβόμεν ἑαυτοὺς καὶ
κηρύσομεν αὐτὰς. ⁴¹
ἔρχομεν ὡς νυμφίος πο-
ρεύομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἔξθεν, ἡ θύρα κηρύσσεται,
καὶ πάντα ὑμεῖς ἅμα
κατανοήσεται, ὅτι πάντες
δι' ὃ πάντες ἐν ἐσθῇ ὀρθί-
σομεν. —

510

Ὁ ἰσχυρὸς ψυχῆς ἡχήμεν,
ἡχήμεν ἡ ὥρα, ἐν ᾗ ὁ νυμφίος
ἔρχεται, προσίζομεν ἐν ἀδελφοῖς
ἵνα μὴ ὡς νυμφίος ἔρχομεν,
καὶ ἀδελφὸς ὡς καὶ λα-
τῶν ἡμῶν, διέδωκεν ἡμῶν
παρακαλῶμεν, ὅρα νυμφίος
ἔχουσιν, γενήσονται ἡμῶν.

(Αἰητοὶ καὶ)

αὐτοὺς τὸν λόγον οὗ σαλῶν

511

Χριστὸς ὁ Ἰησοῦς καὶ
νυμφίος ἡμῶν, οὐκ ἔστι
καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ σῶς ὁ
ἡμῶν πάντων, ὅτι γὰρ
ἡμῶν εὐώσεν ἐν τῇ
ἡμεῖς ἔρχομεν, δι' ὃ
αὐτὸς παρακαλῶμεν, δι' ὃ
καὶ ἡμεῖς γενήσονται ἡμῶν.

512

Ὁρθίζομεν πῶς πῶς
τὸν νυμφίον τὸν δαῖον, ἵνα
ἡμεῖς αὐτοῦ ἐν τῇ σιῶν

Βασιλεύς, ὅτι μόνος βασιλεὺς
κ' δεὸς, τοῦ ἀπάντων, κύριος
καὶ σοφιστής.

αὐτὸς κύριος ἡμεῶν ἰδ.

κ' τὴν παρθένον.

512 Ὡς οὖν αἰώνις βασιλεὺς
τὸν ἱερὸν λόγον σοὶ ἔμεν
σοὶ ἡμᾶς ἡγήσων διδάσκων
συνέχων ἐκείνων ἐπαγγέλλων
αὐτὸς οὐκ ὀκνήσας κ' οὐκ
ἡμᾶς οὐκ ὀκνήσας τὴν πάντα
κ' οὐκ ὀκνήσας ἀφίστημι ἡμᾶς
ἵνα ἡμεῖς κ' ἀναρπα-
γῶμεν τὴν ἡλικίαν κ'
καρὰ ἡμῶν τὴν ἡλικίαν
ἵνα ἡμεῖς οὐκ ὀκνήσας
ὁ δεὸς τοῦ πατρὸς
ἡμῶν τὴν γενεάν κ'
γενεάν δι' ὃν ὡς ἡμεῖς
ἡγήσων με ὁ δεὸς. Ἀμήν.
ἡμεῖς τὴν γενεάν

ταῦτα. κ' ἡμεῖς Πλ. β.

ἡγήσων με ὁ δεὸς ἡμεῖς

513 Πάντα ἡμαρτίαν ἐν
νεότητι με ἐπράξα, ἀλλὰ δι'
Χριστοῦ, ὁ σοφιστής, κύριος
σοῦ με

ἡμεῖς.

514 Δι' ὃ προσέτις ἔρχομαι κύριε,
χόνου κ' ἡμῶν, κ' τὸν αἰχμαλῶνα
προσέτις, πρὸς δεξιὰς χεῖρας
ἀνελθῶ, πρὸς δεξιὰς δεξιὰς ἀνα-
πέμψω κ' δεξιὰς αἰῶνας
δοξάσω.

515 Πρὸς ἵνα κραυγάζω
κ' ἵνα ἔσται σωθῶ, πρὸς
ἵνα κραυγάζω ἵνα σω-
θῶ, πρὸς δεξιὰς ἡμῶν
κ' κραυγάζω, κ' δεξιὰς σοῦ
με.

516 Ἐλθέ. Ἰδοὺ ὁ δεὸς ἡ-
μεῖς, πρὸς δεξιὰς με ἵνα ἔσται
δοξάσω, πρὸς δεξιὰς
κραυγάζω κ' δεξιὰς.

ὁ δὲν σωσόν με, ὡς μόνος
θεὸς σωτήρ.

517 **Ε.** Ἡ δὲς Ἰησοῦ, ἵνα
τὸν ἄνθρωπον σώσῃς. Ἡ δὲς
Ἰησοῦ, ἵνα τὸν Ἀδαμ γω-
θρεύῃς καὶ αὐτὸς αὐτὸν
ἀποθρύψῃς, πρὸς δὲ
ἐν σοὶ καὶ ἡμῇ, πρὸς
βασιλεία καὶ αἰώνια ἔχουσιν
ἡ σὲ δοξάζομεν.

518 **ΕΛ.** Χοροὶ ἀγίων, χοροὶ
ἀγγέλων, χοροὶ προφητῶν,
καὶ χοροὶ αἱ γραφαὶ ὁ-
ρῶντες τὴν σὴν κατὰ βα-
σίαν, ἐφρίθον λέγοντες,
ἀγαθὸς θεὸς τοῖς δούλοις
καὶ ὑπερίστοις αὐτοῦ οἱ υἱοὶ
πᾶς γὰρ ὑπὲρ πάντων ἐπι-
ρύσιν, δι' ὃν Ἰησοῦ σωσόν
ἡμᾶς.

519 **ΕΛ.** Ἐξ δὲν ὁ Ἰησοῦς
ὡς γῆς, ἄνθρωπος τοῖς
πάντε παίνεται, ὡς δὲ

χρὸς καὶ ὑπερίστοις ὁ θεὸς
ἐκτίσθη, ὡς ἄνθρωπος ὁ ποι-
ήσας ἄνθρωπον, δι' ὃν Ἰησοῦ
ἐξίστην ἡμεῖς.

520 **ΕΛ.** Ὄντως θεὸς ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς ἀνθρώποις ὑπάρχοντες,
ὡς πλάκτος οἱ υἱοὶ ἡμεῖς καὶ
σωτήρ.

521 **Ε.** Ἀγγέλους δὲ καὶ
ὑπερίστοις ὅτι δι' ἡμεῖς
οὐκ ἐστὶν, ὡς καὶ δι' παρα-
νοίας, ἵνα τῆς δόξης
ἐκτίσθῃται καὶ ἡμεῖς
παραδίδεται ὑμῶν
ἐν ἡμῶν ἐφ' αὐτὸν Ἰησοῦ
καὶ ἡμεῖς, ὡς μόνος
ὑμῶν τὸν κινδύνον,
ὡς Χρὶς δι' ὑμῶν
δι' ὃν σωσόν ἡμεῖς.
ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡμεῖς.

Ελ. Σὺ κύριε τὴν γῆν καὶ
τὸν θάλασσαν καὶ ἅρχας ἔποι-
ήσας, καὶ ἔργα σου ἡμεῖς ὁμο-
νοιοῦμεν, ὡς διὰ τοῦ ἀνθρώπου
Χρίστε, οἷά καὶ οἱ ἄγγελοι σου.

Ελ. ⁵²³ Ὑδατα θαλάσσης,
βάραι, κηλὴν καὶ ἰχθυίας
ἑρῶτα καὶ πετεινά καὶ τα-
παντα δι' ἐπὶ ὕδατος
αἰῶνι βόσκον ὑποτάξας,
κυριαρχῆς γενομένοις
αὐτῶν, καὶ τὸν ὅλον κόσμον
κύριος ὑπάρχων, δοξάσαν
ὅς ἐστις πατήρ.

Ελ. ⁵²⁴ Τὸν δόντα σε τοῖς
αἰῶσι ἀνθρώποις
τὸν ὅλον κόσμον ὑποτάξας,
καὶ τὸν ὅλον κόσμον δόξαζον,
ὅτι τὴν αἰὲν δόξαμεν
ποιοῦν πρότερος καὶ αἰώνιος
βασιλεὺς.

Ελ. ⁵²⁵ Ἐποίησας ὁ Θεός
πάντα τὰ ἑξῆς ἡμέραν
παρασκευάσας καὶ ἡ-
λὸν καὶ τὴν σελήνην καὶ τὰς ἀστέ-
ρας.

νοῦ αἰὼν, ἵνα τὸν αἰὼν
δοξῇ καὶ ὄνομα αὐτοῦ.

Ελ. ⁵²⁶ Παραθεῖς δὲν ποι-
ήσας τὸν ἄνθρωπον καὶ
τὴν γυναῖκα, ἵνα αἰὼν
γενέσθῃ προλαβὴν
δὲ τὴν αἰὲν καὶ τὴν
μὴ ἀπλοῦσαι, παρα-
νοῦς καὶ ἡγεῖται
καὶ ὅλη ἡ παρὰ τὴν
ῥῆσιν ὁρῶν.

Ελ. ⁵²⁷ Τὴν γὰρ ἁπλὴν
δανάει ἀποδανῶσαι
τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν
αἰὲν οἰκίαν. ὁρῶν ὅτι
καὶ ἀδελφόν, πρὸς
τὴν γυναῖκα.

Ελ. ⁵²⁸ Ἡμετέρας καὶ τὴν πε-
ρὶ πάντων καὶ τὴν καὶ
τὴν αἰὲν γυνή, ὅτι
ἐν τοῖς καὶ τὴν καὶ

ἡρ' αὐτοῦ, ἵνα μὴ
 ἴδῃ, φωνῇ ὁ θεὸς ἁδ' αὐ
 π' αὐτῷ ἁδ' αὐτῷ
 ὅτι ἡ γυνὴ αὐτῷ ἁδ' αὐ
 οὐκ ἔστι

Ελ⁵²⁹ θυ απορνεσθαι
 Αδαν ως εν προ θυ
 γκ σε υπαπαντα υμιν
 μεναντα, ηι γις υς γαρ
 ηι ωσινους, ηι ελε
 εν σοι υγι ελε ελε θεο
 ριγους.

EX. ⁵³⁰ Τῆς γυναικὸς
ἡμετέρας καὶ Εὐφροσύνης
Ἰερῆς καὶ Σαυῆς
καὶ τῆς γυναι-
κὸς ἡν εἰ ποὶ δέου-
σαι.

2 Ελ. Εἰς δὲ τὴν
παράδοξον ἵκνεται

μετὰ τῆς γενέσεώς σου
 τοῦ δὲ αἵματος σπέρμα
 τὸν νεφελὴν τοῦ δράκοντος
 καὶ ὄφτος, δέξαι συντριβὴν
 Εἰ τι παῖδες ἡδάρη,
 ἢ δρηνύς, ἢ καλῶς
 κοπτεσά, πρόσμενε
 τὴν συντριβὴν τοῦ δρά-
 κοντος, ἵνα βλέπῃ
 τῆς τῆς πρώτης σου
 αἰτίας.

ΕΛ⁵³⁸. Τι παρηύσας
 ἄδαν εἰς πλάτος, δι'
 ἐξοθένους τὴν Αὐτὴν
 προσλαχὴν, δι' οὗ ἦν
 καὶ, δι' οὗ νῦν καὶ
 ἐλὼ οἰκῆς.

ΕΛ. ⁵³⁴ Απαναντι 28
παράδεισος θρήνων

ἔφησεν Ἀδάμ, ὅτι ἐν τῇ
πρωτοῖαν ἐξέδοσαν καὶ
Ἀδὰμ ναυίαν.

⁵³⁵ ΕΛ. Τὴν γὰρ τὴν δαυα
τὴν ὑπερ, τὴν γὰρ τὴν
δαυαλον καὶ ῥησιν,
Ἀδὰμ ἐξέδοσαν καὶ
θεῶν, Χριστὸς ἐξέδοσαν
ἀνάχην, ἵνα οὐκ ἔσται
ἀνδραποδισμὸς.

⁵³⁶ ΕΛ. Ἀδὰμ παρὰ τὸ
οὐκ εἶναι δαυα τὸν
ἀνθρώπου οὐκ εἶναι, ἀρ-
τὸς δὲ νεκρὸς ἐστὶν
ἡ δὲν ἡβὲ οὐκ εἶναι, δὲ
καὶ δὲ τὸν δὲ ὄνομα
αὐτοῦ καὶ τὸν δὲ τὸν.

⁵³⁷ ΕΛ. Οἱ Πατριάρχαι
τὴν ἐδὲν δὲ τὸν

ἀποχόντες πάντες αὐτοῦ
θανόντες, Ἀβραάμ καὶ Ἰσραὴλ
τὴν καὶ αὐτοῦ τὸν δὲ τὸν
δεῖν αὐτοῦ τὸν.

⁵³⁸ ΕΛ. Ἰακώβ οἱ Πατριάρχαι
τὸν πατέρα Ἰωάννη δὲ τὸν
δεῖν, ἵνα τὸν δὲ τὸν
τοῦτον καὶ τὸν, δὲ τὸν
δεῖν αὐτοῦ, οἱ ἡσυχῇ, δὲ τὸν
ἐν τῇ.

⁵³⁹ ΕΛ. Φίλοι αὐτοῦ
αὐτοῦ ἡσυχῇ τὸν δὲ τὸν
δεῖν καὶ τὸν, οἱ δὲ
πατὴρ καὶ τὸν τὸν
καὶ τὸν καὶ τὸν
καὶ τὸν καὶ τὸν
καὶ τὸν καὶ τὸν
καὶ τὸν καὶ τὸν

⁵⁴⁰ ΕΛ. Καὶ τὸν καὶ τὸν

πορὶ δ' ἄλλας γενεάς,
ἰδὲ καὶ παλαιάρχας
καὶ μνηστῆς αὐτῶν γενεῶν
ἐν αὐτῇ τῇ αἰῶνι.

Ελ.⁵⁴¹ Ὡνήσας Ἀδάμ
ἔγω τε, παραδείσου,
θρηνῶν ἔχευε. οἱ μοι, οἱ μοι
ποδὺς ἴνα καὶ ἀθλῶ, πῶ
οἱ μοι ἴνα ἴδω ἴνα
καὶ συμβάντων ἴνα ἴδω
καὶ καὶ χερσὶν ἐμὴν αὐτῇ
θῶν, ἴνα γυναικὶς πο
ἴδω.

Ελ.⁵⁴² Μὴ θρηνῆς Ἀδάμ
μὴ γοῦναι, μὴ ἀποδῆ
χῆς οἱ, ἴνα γυναικὶς
ποδοὶ σάγμα ἴνα
περὶ αὐτὴν δέξῃ αὐτῇ.

καὶ τὸ ὄφρος, δι' ὃ
προσμένε ἐπίθων μὴ
ἀποθαρῶν.

Ελ.⁵⁴³ Μεγα γὰρ
Μεσίας ἔρχεται
Ἀδάμ, ἴνα αὐτὸν ἰδῶν
ἐν αὐτῇ αὐτῇ τῇ
ὄφιν δὲ τὸν παντο
πῶν ἴνα ἐκφανίσῃ.

Ελ.⁵⁴⁴ Φθάσας ὁ Ἀδάμ
αὐτὸν γῆρας, ἴδω ἀποχο
ρῶν, δαίος Πατριάρχας
δὲ δὲ ἔχουσιν, ὡς
γενήτωρ πάντων δι' ὃ
καὶ ἴνα ἴδω πρῶτον
δὲ τὸν ἄδω δέβαξε

⁵⁴⁴
ΕΛ. Κηρύσας Ἀδάμ ἐν
τῇ κητῇ τῆς Ἑδέμ τὴν αὐ-
τῷ ἁμαρτίαν, Χριστὸς δὲ
ὁ νέος Ἀδάμ, ἐν τῷ
αὐτῷ κητῷ ἐν Ἰδράλιν τὸν
παλαιόν Ἀδάμ κητῷ,
προσώχεται πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ ἵνα ἴδῃ χάριν
καὶ ἔλεον, καὶ εἰ δυνατόν
πατέρ Παρεδότα αὐτῷ
τὸ πολὺν τὸ ὄλο, πλὴν
ὅχι αὐτῷ δέω, ἀλλ' αὐ-
τῷ.

⁵⁴⁶
ΕΛ. ἤκουον καὶ ἄρα, πο-
ταὶ ὁ Λυβρὸς, πάντες
ἐν τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
συναναγῇ.

⁵⁴⁸
ΕΛ. Πατάτω τὸν ποιμέ-
να καὶ διασκορπισθήσονται
τὰ πρόβατα τῆς
ποίμνης, φωνῇ ὁ Ἰησοῦς
ὅτι εἰς κρατὶα, διὸ

πάντες ἐπὶ μαθηταί, δὲ
συναναγῇ τῷ τῷ τῷ
ἐπὶ οὐρανῷ.

⁵⁴⁸
ΕΛ. Σωτὴρ τοῦ Ἰησοῦ, μὴ τὸν
λαόν σου ἀφ' ἑαυτοῦ, τῆς βασιλείας
γενώσῃς, ἀλλ' ἵνα γενῶν με.

⁵⁴⁹
ΕΛ. Σκοπὴ με δεῖν καὶ ἐν-
νοῶν, ὅτι τὸν ἀγαθὸν τῷ τῷ
παρόντι, μὴ ὅχι τῷ τῷ τῷ
αὐτῷ ἐπὶ τῷ τῷ.

⁵⁵⁰
ΕΛ. Ἰδὼν τῷ τῷ τῷ τῷ
καὶ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ.

⁵⁵¹
ΕΛ. Δι' ἐπὶ τῷ τῷ τῷ τῷ
στῇ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
ἵνα ἐπὶ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
δοξάτω εἰς τῷ τῷ τῷ τῷ
θεοῦ τῷ τῷ.

⁵⁵²
ΕΛ. (Ἀρχὸν) ΗΧ. ΠΛ. Β!
Θεὸς ἐν σοὶ οἰκῆθη,
καὶ ἐν τῇ γατρὶ σου ἐχωρήθει,
ὅντως γὰρ παρδενος εἰς

μεινας, θεόν ἐγένησας, καὶ
νῦν σοὶ ὡς δούλον βρέφος
ὑψώθησε οἰκῆσαι· οἷον
παρθένη θεοτόκε, ἡ ἐμῶν
γὰρ μεγαλύνομεν.

εἶτα ὁ διακωνὴς ἡ τοῦ Θεο-
λόγου καὶ μητέρα τῶν σωτῶν.

ὁ δὲ χορὸς ψάλλει
ὡς ἐπὶ τῷ οἶκῳ
ἐψάλλει.

553 **Ε**σωσας ἡμᾶς τῆς,
πλάνης τοῦ θανάτου, παρθένη
θεομήτορ, δεῦ καλοῖς κληρονομῶν.

554 **Μ**ήτηρ πάντων ἡμῶν, ὑψώ-
χης θεοτόκε, σκέπη κραταίω,
καὶ ἀνιήφης θεία.

555 **Π**ρόβουε ὑπὲρ ἡμῶν,
πρὸς τὸν σωτήρα υἱόν σου
ἵνα σωτηρίας τύχωμεν.

556 **Ἰ**ησοῦν Χριστόν, σωτήρα,
λυτρωτήν καὶ ἐρχόμενον, ἐξέ-
χουσας ἐν κόσμῳ πρὸς

σωτηρίαν ἡμῶν, ὅθεν παρ-
θενε θεοτόκε, διηγάς ὡς
πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

557 **Θ**εὸς ἐν σοὶ παρθένη
θεοτόκε οἰκῆσαι, ἵνα τὸν
κόσμον ἐλευθερώσῃ, καὶ
ἀρχηγὸς τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

558 **Η**νοῶς, Παρθένη τὴν ψῆφον
τῆς σωτηρίας, δάνατον κα-
ταρτήσας τῇ σῇ θείᾳ
γεννήσει, τὸν Ἀδὰμ ἐν-
δεδουσας τῷ Ἀδὰμ τῶν
ἐν ὕμῳ δούλων, ὡς δε-
σπόινα πάντων.

559 **Εἰς τὸν ἦν Γ!**
Θεομήτορ Μαριάμ,
σκέπη πρόσθεν ἡμῶν,
τοῖς πιστοῖς Χριστιανοῖς,
ἐχούσας δάμνασαι αὐτοῖς,
ἵνα εὐδοξάζομεν, ὡς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

⁵⁶⁰
ΕΛ. Προ αἰώνων αἰώνων
οἱ θεοὶ προφῆται, ἐξόχως
ἐβασιλεύσαν, καὶ ἔδοχ
μαλίσαν **Στ** Χριστὲ
τὴν παρυσίαν, **Σδ**
τὴν γεννίαν, **Σε** τὰ θεῖα
κρυπτά καὶ δαύμα-
τα, **Σς** τὴν ἐν τῶν
νεφρῶν ἐκέρων, τὴν
αἰς αὐτὸς καὶ δοδὸν καὶ
τὴν αἰς ὄραντες ἀνοδόν,
Σω τὴν δαὲν ἱερὰν
ἀναλήψιν.

ΕΛ. ⁵⁶¹ οἱ προφῆται
προσηύδα τὸν
δόντες περὶ τοῦ θεοῦ
τῆς ἐξουσίας τοῦ θεοῦ
πρὸς τὸν υἱὸν ἡγέρων,
καὶ λόγος ἡγορη-
σεν τὸν θεὸν προφη-
τῶν ἐγενήθη ἐν καρδίᾳ

ἡ αὐτὴ ἐγενήθη ἐν
παντοδυναμίας. **ἄλ** αὐτῆς
δὲ ^{ἐν} **β** δυνάμει αὐτοῦ
αὐτὸς ἐκλήθη.

ΕΛ. ⁵⁶² Τὸν αἰνὸν τὸν
ἀνακτον τὸν οὐρανὸν
καὶ πάντα ορατὰ,
χριστὸς ἐθὺς ἡγήσεται.
δι' ἰδίᾳ καὶ αἵματος, αἰ-
σθητὸν προσήλωσεν
καὶ τὴν λογικὴν ψυχὴν.

ΕΛ. ⁵⁶³ Ἐδὲν ὁ κύριος,
ἐν παντὶ ἐγενήθη ἡ
αὐτοῦ δαύμα τὰ αἰώνια
ἐκλήθη, ἐβασίλευσεν δὲ
καὶ Ἰωάννης ἐν τῇ θρακί
τοῦ δαυὶδ, καὶ πνεῦμα
δὲ καὶ ἀνασχίον αἰ-
τῆς κεραιῆς αὐτοῦ τοῦ

ἔχει. ὁ δὲ οὐκ ἔχει
ἐν τῇ ψυχῇ.

⁵⁶⁴ **ΕΛ** Κηρύττει ὁ Θεάνθρωπος
τὸν θεῖον νόμον,
μήτις αὐτοῦ κηρύττει
καὶ τὸν παράνομον καὶ
τὸν ἀδίκον οὐραγὴν.

⁵⁶⁵ **ΕΙ** Εὐαγγέλιον, δὲ
πᾶσι χαλκός, ὅτι
τοῦτο, παραχρῆμα
δε δώδεκα καὶ ἑκατημῆρας
καὶ θέρματα, δαίμονα
καὶ αἰσθητὰ ἀποθανόντων
πᾶσι χρόνια, ἐν μόνῳ
ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἀνδρῶν.
τοῦτον ἄνερος καὶ ἄλλος,
καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲ οὐκ

οὐκ οὐκ αὐτῷ, δαίμονα
ὅρη καὶ βουνοί, καὶ ἡ πόλις
μοί. ὅρανοι δὲ πάντες,
ἀναστρέφουσιν αὐτῷ τὸν
δοξάν.

⁵⁶⁶ **ΕΛ** Ἐποίησε μαθητὰς δώδεκα
καὶ πρὸς τοὺς κληρονομήσαντας τὴν αὐ-
τοῦ βασιλείαν, ἡγάπησεν αὐτοὺς
ὁ Θεάνθρωπος ὡς καὶ πόδας
αὐτῶν νύκταν, δίδων ἑκάστῳ
προσόντας δόδαγμα.

⁵⁶⁷ **ΕΙ** Εὐαγγέλιον, καὶ πᾶσι ἀν-
θρώποις, διὰ τοῦτο
ταῖς πρὸς τὸν ἀπέναντι
πρὸς τοὺς κληρονομήσαντας δαίμονα.

⁵⁶⁸ **ΕΛ** Μὴ παραστέλλω. ἡμῶν
καὶ καρδία, πίττειται εἰς τὸν
θεόν καὶ εἰς ἐμὲ πίττειται,
πρὸς τὸν μαθητὰς καὶ
ὁ ἰησοῦς ἡγούμενος ἡ
ἐκείνη.

ΗΧ. βαρύς (Κατέχων.)

569

Βασιλῆα πάντων
ἀνδεύθης δέσπῃνα,
οὐκ ἐκὶ σὺ σε ἴσος Λε-
σοβάζοντα, ἐκὶ λείγοντα
Μήτηρ δεσ Μαρία
ἐγένεον ἡμεῖς.

570

Λοῖε ἡμᾶς ἐκὶ σὺ ἐ-
πε, **Δ**εσποτὸς παρδέ-
νε, ὅτι μόνη, Χριστιανῶν
προσταῖς.

571

Αγγέλων χοροί, ὑπερ-
ἐστηχῆσθοντο, ὅς ἐν σοὶ
ὁρῶνται.

572

Πρέσβαι ὑπὲρ ἡμῶν
δεσποῖνε, ἵνα ἴω
βάσαναν χυρῶδεν.
Δεῦτε ἔθνη ἀχόρι-
α γινώσκται ἡν

Δεσποῖν μητέρα.

573

Τὸν κόσμον ἡγευδέ-
ρωσας, τῇ σὴ δαῖα γεν-
νήσῃ.

574

Παναχία σαρδένε,
ὑπερίσταν ἡμᾶς κ' ὑπε-
δέρωσον, ἐκὶ ἴσος δισβόλῃ.

575

Προφήται ἅπαντες
φανῆς ἀνιγνῆταις, ἡν
γέναν ἴσος τοῖς νεύμασι

576

Μήτηρ δεσ ὑπάρχεις,
δεσποῖνε παρθένε, δε-
σε ἡμᾶς κ' σὺ εἶσε, κόρη
ἀνόμενται.

577

Ερμός ΗΧ. Γ' (Διόλου)
Πρέσβαι ὑπὲρ ἡμῶν
δεσποῖνε Μαρία, ὅτι
μόνη Λοῖ ἐπίς ἡμῶν.

ΗΧ Α. (ἀρχὴ Ἀγ. Θεοῦ)
#578

Παραλαμβάνει ὁ δε-
υτέρως ἄνθρωπος ἰὸς δ' αὖτε
Μαθητὸς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο
λέγειν περὶ τῆς ἀδελφότητος
τῆς ἰδίας ἀναβαίνοντες
αἱ ἱερροσύμα, καὶ οὐκ
ἰσχυροὶ ἀνδρῶν ἰσχυροὶ γραμ-
ματοὶ παραδίδονται παρε-
λογίζοντο ἰσχυροὶ ποιμένα
ἐπὶ τοῖς λόχοις ἰσχυροὶ ἀρχι-
ποιμένοι, Χριστὸς ἰσχυρὸς θεός,
ἰσχυρὸς αἰρετός ἰσχυρὸς ἀμαρτίας
ἡμῶν. ΗΧ Α.

579 Α' ἰσχυρὸς ἀναβαίνω πρὸς
τὸν πατέρα ἡμῶν μαθη-
ταί, πάντα θέλειται σὺν
δαχνοῦ, αἱ ἡν. ἄνομον
καὶ βίαν οὐκ ἔχοντες ἰσχυροὶ ἀν-
δρῶν ἰσχυροὶ γραμ-
ματοὶ παραδίδονται παρε-
λογίζοντο ἰσχυροὶ ποιμένα
ἐπὶ τοῖς λόχοις ἰσχυροὶ ἀρχι-
ποιμένοι, Χριστὸς ἰσχυρὸς θεός,
ἰσχυρὸς αἰρετός ἰσχυρὸς ἀμαρτίας
ἡμῶν. ΗΧ Α.

ΗΧ Β. (ὅτε μαθηταί)
580

Δεῖπνον ποιήσας ὁ δευτέ-
ρος τοῖς αὐτοῖς μαθηταῖς, καὶ
ἐν αὐτῷ ἰσχυρὸν μυσηρίον
ἀναδύοντα, μόνος ὁ δευτέ-
ρος ἄνθρωπος λαβὼν τὸν ἄρτον
καὶ ψάσας λέγει, ἰσχυρὸς
θεός, ἰσχυρὸς ἀνδρῶν ἰσχυροὶ
γραμματοὶ παραδίδονται παρε-
λογίζοντο ἰσχυροὶ ποιμένα
ἐπὶ τοῖς λόχοις ἰσχυροὶ ἀρχι-
ποιμένοι, Χριστὸς ἰσχυρὸς θεός,
ἰσχυρὸς αἰρετός ἰσχυρὸς ἀμαρτίας
ἡμῶν. ΗΧ Β.

581 Οὐκ αἶμα τὸν ἄρτον λαβὼν
αὐτοῖς, ἰσχυρὸν ἐμὸν
παλαγγέται δ' ἀναβαίνω
ἰσχυρὸς θεός, ἰσχυρὸς ἀνδρῶν
ἰσχυροὶ γραμματοὶ παραδίδονται
παρελογίζοντο ἰσχυροὶ ποιμένα
ἐπὶ τοῖς λόχοις ἰσχυροὶ ἀρχι-
ποιμένοι, Χριστὸς ἰσχυρὸς θεός,
ἰσχυρὸς αἰρετός ἰσχυρὸς ἀμαρτίας
ἡμῶν. ΗΧ Β.

Η. α. α. (Εὐαγγέλιον)

586

Παροχίζοντο πρὸς
ἑαυτοὺς οἱ ἀποστόλοι, ὅ
τι οὐκ ἔμελλεν ἡ
Χριστοῦ καὶ δεξιότητι καὶ
ἐν μόνῳ εἶναι χάρις
τῆς ἐξουσίας, καὶ αἶρε
τοῦ ὅμου τῆς ἐξουσίας
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, προσάχθη
ὑποδείγμα διδόν ἡμῖν
ὡς καὶ διὰ προσέχειν.

Η. α. α. (Εὐαγγέλιον)

587

Προσάχμενος οὖν
ἄνθρωπος καὶ ἐν
τῇ πόλει, ἰδὼς δὲ ἐν
τῷ σώματι αὐτοῦ πο
ταμὸν ῥέει, ἡμεῖς
δὲ τὸν ὄρανιον αὐτοῦ
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Η. α. α. (Εὐαγγέλιον)

588

Προσάχμενος δὲ ὁ θεὸς ἄνθρωπος,
ἐποίησεν ταῦτα, ἡμεῖς
καὶ ὑμεῖς ἴδωμεν, ὁ παρὰ
δίδως με.

589

Ταῦτα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς
ἐβλέπετο τὸν ὄρανιον
καὶ μετὰ μαθητῶν καὶ
ἐβλέπετο, αὐτοὶ δὲ Χριστὸν
τὸν Ναζαρεθινόν, ἐποίησαν
ὁ Ἰησοῦς ὡραία τῇ φύσιν,
ἵνα ᾗ ἡ φύσις αὐτοῦ
δὲ ἡ φύσις αὐτοῦ
αὐτοῦ, καὶ ὑπάχθοντες
τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ φύσις
συμβέχοντες. Ἰησοῦς
δὲ ἀποχρῆσθαι ὡς ἄνθρωπος.

ΗΧ. Βαρύ (παύσας)

Εἰς ⁵⁹⁰ μάταιον συμβόλῃ,
οὐλαθὰς γὰρ κρίσις
ἦνσε, οὐλασιασθὲν
ἢ φῶς τὴν ἔχασαν
αὐτὸν εἶναι, ἀλλ' ὁ θεὸς
θρῶπος Ἰησοῦς, λαλῶν,
διὰ τὴν τοῦ νόμου σα-
τηρίαν. **Μένει.**

⁵⁹¹ ΗΧ. δ' αὐτῶς.

Εὐρίδης ὡς λαλεῖσθαι,
ἐλατῆς δὲ κ' ἀνέσθῃ, εἰς
τοῦτο δὲ πρὸς
οὐδὲς ἢ ἄσπερ σποδῶν,
τοῦτο αὖτε ἔχον, ὅντις
θεὸς ὑπάρχει, ἢ πορ-
χοὶ αὐτῶν δοῦντες,
μελας δὲ τὸν ἡτῶν
ὑπὲρ ἡ δεινότητος.

592 ΗΧ. ωρὸς (δ' ὡς)

Δι' μὲν μαθηταὶ αὐτοῦ
ἑρασκεῖσαν προθυμίαν
τες τοῦτο, πῶς
δε ὁ λαὸς ὑποχέτω
δίδον, μακρὰν ἔχον
ῥῶν, καὶ τὴν δεινότητα,
αὐτὸς πῶς αὐτοῦ
ἰσχυρῶς, Χριστὸς
ἔχοντες.

593 ΗΧ. αὐτῶς.

Στοῦτον μὲν οὐκ
τοῦτο, ἵνα εἴη τοῦτο
προθυμία τοῦ μὴ-
ροῦ τοῦ, ἢ αὐτοῦ τοῦ
αὐτοῦ, ἢ αὐτοῦ τοῦ
ὑπὲρ ἡ δεινότητος
θεός.

Εἰς τὴν Γ.

Αὐτὴ δάσκαλος τῆς ἐκκλησίας
 ραν με ἐν ὑποπῇ καὶ αἰς
 ἀναρίθμητα πλάγη καὶ δα-
 να. ὅς σε ἐν δόξῃ σου με-
 να δοξάσῃ.

Εἶτα αἰήτοις παρὰ
 τοῦ ἱερῆως ὡς εἴης ἐν
 τῇ ἱερᾷ ἱραπέδει.

⁵³ Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεός
 ἰσχυρός γῶν. ἵνα ἡμᾶς
 ἐξέλθῃς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
 αὐτῶν ἵνα τεύσωμεν.

⁵⁴ Δεῖξαι δὲ τῷ κυρίῳ ὑπὲρ
 πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

⁵⁵ Ὑπὲρ τῶν χρησίων τῶν
 ὑγιᾶν, σωτηρίαν, ἀναρρώ-
 σιν, ἐπίσκεψιν, διαφύλα-
 ξιν ἐν τῷ πονηρῷ καὶ ἐν
 παντὶ ὁρμητικῷ
 ἐχθρῷ τῷ κυρίῳ ἐν ψυ-

χῆς ὁ ἡγετὴς ἡμῶν δεησώμεν.

⁵⁶ Ὑπὲρ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελ-
 φῶν ἡμῶν τῶν ἐν φυλακαῖς
 ἀδίκως κρατούμενων τῶν
 ἐν ἀδίκῃ ^{δανείῳ} ἀναλωθέντων ἢ τῶν τυ-
 ριᾶναλωθέντων καὶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν
 συμπατριωτῶν συγγενῶν καὶ φίλων
 κυρίῳ τῷ θεῷ δεησώμεν.

⁵⁷ Ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων ὑπὸ
 χρόνιαν πάθειν τε καὶ νόσον
 τῶν ἐν ἀνάγκῃ καὶ θλίψει
 ἐρρισημένων ἀδελφῶν ἡμῶν
 τῶν ἀπορύντων καὶ ἀπορησάν-
 των τῶν ἐν ἀνασφαλίᾳ πνεύ-
 ματι ἐνοχλούμενων καὶ κακῶς
 διακειμένων καὶ παλαιωμένων
 ἅδυναί κυρίῳ ἵνα τεύσωμεν.

⁵⁸ Ὑπὲρ παντός ἀδελφῶν χρι-
 τIANῶν ὁρθοδόξων καὶ ἀποστο-
 λικῶν πατρῶν συγγενῶν καὶ
 φίλων τῶν γεννητῶν

ἡμῶν καὶ ὁμοδόξων συναδέλφων
καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς ζωῆς
καὶ θεοσεύσεως κυρίῳ τῷ θεῷ
ἡμῶν ἰσχυρόμεν.

Υ⁵⁹πὲρ τῶν ἐν δουρίᾳ λαμπροῦ
αὐτῆς σιναχμῇ καὶ ὁδῶν
διαχόντων τῶν λαμπρῶν καὶ ἐν
διοσμῇ ὄντων τῶν ἐν ὁρεσὶ
σημαίους γέντων τῶν ἐν πε-
ρίᾳ διαχόντων καὶ πάντων
τῶν ἐν θλίψει καμνόντων, δε-
σώμεν τῷ κυρίῳ ἵνα ἀδελ-
φὸς ἕως φέρει ὁδηγήσῃ
ψυχήσῃ αἰσυναχαχῇ ἐπὶ
τὴν τοῦ ποιμένος νομήν.

Υ⁶⁰πὲρ τῶν διαφροσῶν
χειμαδίων τοῦ κοινοῦ
σφελριτῶν τῶν κα-
ταρδουσάντων τὴν ἡμῶν
ἰσχυρὸν ποιμένην τοῦ

αποδιώγοντος ἀπὸ ἡμῶν εὐσπενδύ-
νησον μακρὰν αὐτῶν τοῦ ἀνδρῶ-
πυλ ἵνα ἰσχυρὸν βίον διαχόν-
τα ἡρώσομεν εἰς τὸν μόνον
θεόν, τοῦ καυοποιῶντος ἰσχυροῦ
τῶν κομμάτων ἐν σοφίᾳ
δοξῇ καὶ τιμῇ εἰς αὐτῶν τοῦ
πάνου τοῦ ποθεμένου ἑνός
ἐκείνου δίδε προὐ τοῦ τοῦ
ψυχῆς συμφορῶν τοῦ τοῦ
τοῦ ἐνοίων ἐξέσπασον πᾶν
δὲ βέλος ἐν τῷ πονηρῷ πρὸς
ἡμᾶς ἐρχόμενον ἀσπίδι ἀσ-
μαίνον καὶ σώζε ἡμᾶς.

Υ⁶¹πὲρ πάσης ψυχῆς καὶ ἡμῶν
κινεμένης εἰρήνων τοῦ τοῦ
πρώτου αὐτῶν καὶ οὐκέτι εἰς
ἐνὶ διαφύλαξιν τοῦ βασιλείᾳ
ἡμῶν ὥστε τῷ σφελρῷ παιδα-
γῶν δώσον τοῦ ἐνός ὁδηγῶν
πρὸς εἰς αὐτῶν διὰ βήματα
νομοθετῶν δὲ σώζε ἡμᾶς.

...ρις ὅτι ἀπαλήθην
...ξέ' ἵνα ἵσταται.

...χόν ὡς ἐν τῷ δ' ἵκανον
...πανάγῃ.

...ος ἐνδρὸς με κῆρις δυνάσων
...κόνος δυνάστες ὑπάρχουσιν.
...; Σε δεῖ ὀρθρίῃ ἵνα
...λααίων γυμνασθῇ. αὐτὸς δὲ κῆ-
...ρον με.

603 **Ἡ** αἰὶα ἀποφύλα
...μέγαλοφῶντος γέγον
...ἡμῖν ἐπὶ τῆς παρούσης
...μυστηρίου.

...στα αγαθὸν αὐτῶν
...ἐθὼν δὲ οὐδὲ τῆς ἀποχίας
...λεπί με αὐτῶν ἀμαρτίας.
...ἵνος ἐπὶ δεῖς ἀπαρχὰς με.
...γὰρ ἡ γέννη τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ
...ναμὲ ἐκείνου δὲως δαδὰς.

604 **Θ** εὖς ὡς ἐν τῷ ἐν-
...δρῶντες ἀπὸ τῆς αὐτῶν
...συνήρια δὲως πάντες
...αὐτῶν δὲως με.

602 **Δ** αθὶδ ὁμοφύχης τὶ ἐπηχῆσα-
...ἐν σοὶ οὐδεὶς πῦρ τὸν ἀμαρ.

605 **Ε** γὰρ ἐν τῷ ἡρώ
...ρις τῆς αὐτῶν ἐπὶ τῆς
...αρεσάτας ἐπὶ τῶν με
...τῆ ἐξοφύχης με
...τὸν ἄδελφον.

606 **Θ** εὖς παρθεῖν
...ἱερέων ἀπὸ τῶν
...χρησίωντων σωτηρίας

ἀλλὰ ἀντὶ τῆς β. ὅτε ἐν τῷ
βύθῳ ἐκ νεκρῶν.

Δόξα πατρὶ. 607

Θεε, ὡς κύριε τῷ ἑαυτοῦ ἐρέ-
με, ὁδὸν κλονῶντα ὑπὸ τῷ
πῶ καὶ ἀνέστη τὸν θ. ἵνα ἐξέλθῃ
ἐκ τοῦ νεκροῦ καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν
οἴμοι οἴμοι σωθῇ, ἕως τοῦ
τῷ ἐκ τῆς γῆς τῷ καὶ συμβαί-
νουν βαβαί καὶ βαβαί καὶ
τῷ καὶ πῶς πῶς διὰ τῶν
ἐξουσιῶν σου μετὰ μετὰ
τῷ ἀγγέλου σου ἀνθρώπου
πῶς σῶσον με. ἡ

καὶ νῦν.

608

Θεοτοκε Παρθένε ἡν
ἔσαν τῆς πρίστας καὶ τῆς ἀνα-
χυρίστας τῆς ἀθλίαν καὶ ψυ-
χῆς ἐν τῷ ὡς ἡν τῷ τῷ
τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

σῶσον παρ

τῷ τῷ τῷ τῷ

καὶ τῷ τῷ τῷ

σῶσον με δὲν

δὲν.

ἡ τῷ γίνεται ἀπὸ

τῷ τῷ

Δόξα σοι Χριστέ

καὶ ὑπὲρ ἡμῶν κύριε

καὶ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

καὶ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ